

0.6 w₂ Desca bar et kabaret

Scéna shodná s 0.2. Descartes je však již strážlivý. Vbíhá Artie, avšak nestačí zavřít dveře, a proto proběhne i Artur. Začíná honička šílenou chůzí – tedy: oba půjdou stejnou rychlostí jako ve 2. scéně, protože jinak to nejde, ale budou dýchat a otírat si čelo jako na konci maratónu... Descartes jim vyjde vstříc.

Descartes:

VY! To jste vy! Jak jste se sem dostali? A hlavně, jak jste se dostali ven? Musím se dostat ven, sedím tady celý život, furt mě otravuje nějaký chlap v plášti, který chce, abych šel ven, ale stačí jediná pochybnost a dveře mi zmizí před očima! Už to nevydržím, Bože, zaruč mi nějaký svět, v němž jsou věci barevné a různě veliké, a dá se s nimi hýbat.

Za Descartem se schová Artie. Možná A + A jednou kolem Descarta během této repliky oběhnou.

Artur: *směrem k Descartovi, za nímž je adresát Artie*

Ty podvodníku!

Descartes:

Cože? Vždyť jste mi posledně vypili **všechn megacloumák!** A pak **bez placení** zdrhli! Ani jsem nepočítal s tím, že se...

Artur: *pořád jde po Artiem, ale ze zdvořilosti konverzuje s Descartem*

Máme vás pozdravovat od Boha. Máte mu prý více důvěřovat.

Descartes:

B-bůh? Vy jste s ním mluvili?

Artur:

Ano, celkem příjemný chlapík. Prostě mu věřte, vždyť vás koneckonců stvořil ve své dobrotě. **Počkej, až tě chytím, ty jeden – Arture!**

Descartes:

Vážně? A já si celou tu dobu myslel...

Artie:

Neříkej mi tak, ty hnido.

Artie: *už sotva motá nohama, stejně tak i Artur*

Už nemůžu, pomooc! Vodku!

Descartes:

S platonikem?

Artie:

Ne, čistou. **Rychle!**

Artur:

Já taky ne! Kristýnu! Rychle!

Oba padnou na židle, ztěžka dýchají, sýpají, jsou vysílení. Toho využije stále svěží a nyní zcela střízlivý Descartes.

Descartes:

Pánové, ta Kočka, to je ta krabice?

Artie:

Ano.

Descartes:

S tou Kočkou, s ní můžete projít dveřmi ven?

<Artie přikývne>

Descartes:

V tom případě bych ji rád koupil.

Pánové, račte si vzpomenout, že jste minule utekli bez placení, a dlužíte.

Artie:

To jsme nebyli my, to byli jiní Arturové.

Descartes:

Na to vám neskočím. Když mi ji neprodáte, tak si ji vezmu – vy jste teď zcela vyřízení, tak se nedokážete bránit.

Desc. směřuje ke kočce, kterou má Artie. A + A se však vzepnou a společně jej zabijí – Artur jej škrtí, Artie mu břitvou podrízne žíly na ruce. Descartes padne hlavou ke stěně, nohy roztažené ve směru k divákům.

Artur:

Výborná spolupráce, Arture!

Ted' se však na sebe podívají, uvědomí si situaci a opatrně se od sebe vzdalují a staví se proti sobě jako při souboji.

Artie: s břitvou v ruce

Tak se mi to líbí, dva muži, jedna břitva. Přehodí ji z ruky do ruky. Occamova břitva – entia non sunt multiplicanda praeter necessitatem.

Vrhne s břitvou na Artura (stále šílená chůze), ale Artur uhne a Artie v rozmachu podrízne sám sebe.

Artur klidně pozoruje poslední záchvěvy Artieho těla:

Tak, tak – entity se nemají zmnožovat více, než je nutné. – A teď – vzhůru za Láskou!